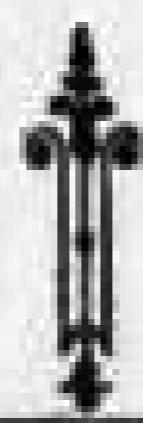

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθηναι.

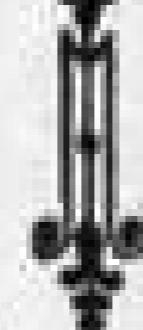

"Έτος χλια δικτακόσα κι' δγδείκνυτα έπτα,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ο Ρω μηδεὶς τὴν ἔβδομάδα — μόνο μηδὲ φορά θὰ βγαίνου,
κι' δταν δέχω ἔξιπνάδα — κι' δποτε μοῦ κατεβαίνῃ.
Συνδρομητάς θὰ δίχωμαι,
μοναχά "στάς" Ἐπαρχίας — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
ἴσειδη καιρούς πιωχείας — καὶ στὸ Ἐξωτερικόν,
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γιὰ τὰ ξένα δμως μέρη — δεκαπέντε καὶ στὸ χέρι.
"Αλλ' έδθ συνδρομηταί — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' δσα φύλα κι' ἀν κρατῆς — δὲν περνής συνδρομητής.
Κι' οὔτε θέλω νικαράδερ: — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ συνδρομα! — ἀποστέλλονται σ' θμέ.
Μές στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' δ' Ρωμῆς μας μὲν δεκάρι.

Ελκοιπέντε τοῦ Ἀπριλίου,
πομπαὶ μεγάλαι τοῦ βασιλέου.

"Ἐξῆντα ἔξη κι' ἑκατό,
τὸν βασιλέα χαιρετῶ.

Βασιλικὰ ταξείδια,
τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια.

πὸν ἐπῆγες, βασιληᾶ, εἰς τοῦ Μωριᾶ τὰ μέρη
ἢ ποὺ ἀρχισ' ἐκλογῶν δημοτικῶν ἀντάρα,
ἢ ποὺ μὲς στὴν ἀγορὰ γῆμέρα μεσημέρι
μαὶς γυμναῖς λαμποκοποῦν καὶ πέφτουν τόσα
[σμπάρα.
ἴνας τὸν ἄλλον ντουφεκῷ, κι' ἔνας τὸν ἄλλον σφάζει,
πέφτουν βόλια σὰν βροχὴ καὶ σφαίραις σὰν χαλάζι.

εἶποιο μέρος καὶ ἀν πᾶς θὰ κάψουντα ρετσίναις,
"ῆγες Δημάρχους γύρω σου μαζὶ μὲ Δημαρχίναις.
πᾶς στὸ Ἀργος κι' ἀπ' ἐκεὶ στὸ Ἀνάπλι: θὰ τρα-
[βῆγης,
"ῆγες παράταις, βασιληᾶ, δποῦ καὶ σὺ θὰ φρέης,
ἀκούσης λόγους φλογερούς καὶ τόσας διαχύσεις,
οἴως ἔλθης ἀρρωστος ἀπὸ τὰς συγκινήσεις.

εἰς τοὺς Μόλους ἔπειτα γιὰ 'λέγο θὰ περάσῃς
ὑπηκόους θ' ἀπαντᾶς γυμνούς καὶ φωραλέους,
πῆγες καὶ στὴν Τρίπολι διὰ νὰ συμβιβάσῃς
Τουρνακιώταις τοὺς γνωστοὺς καὶ τοὺς Χριστο-
[πουλέους,
ἀπὸ τώρα σφάζονται στοὺς δρόμους σὰν ἀρνιὰ
κλαίνε γυναικόπαιδα καὶ κάθε γειτονιά.

Κι' ἀπὸ τοὺς Μόλους ἔπειτα θὰ πᾶς στὴν Καλαμάτα
καὶ εἰς τὴν Μεγαλούπολι: καὶ εἰς τὰ Φιλιατρά,
κι' ἐκεὶ σοῦ ἑτοιμάζεται τρικούβιερτη παράτα,
ὅ δὲ κυρίαρχος λαδὸς δὲν παύει νὰ μετρᾶ
πόσο στοὺς Μόλους ἔμεινες καὶ πόσο παραπέρα,
καὶ ξέρει ποὺ ἐπέρχοσες τὴν μιὰ καὶ ἀλλ' γῆμέρα.

Κι' ἀφοῦ ιδῆς τὴν γῆμέρον κι' εἰρηνικὴν Ἑλλάδα
θὰ τὰ πρυμνίσιγις ἔπειτα διὰ τὴν Μανωλάδα,
καὶ μὲς στὰ περιβόλια της θὰ πᾶς νὰ ραχατέψῃς
καὶ ίσως λάχανα σ' αὐτὰ καὶ πράσσα θὰ φυτέψῃς,
γιὰ νὰ τὰ κόψῃ μιὰ φορὰ τοῦ θρόνου τὸ στολίδι
μ' ἐκεῖνο τὸ ἀθάνατο σπαθὶ τοῦ Εὐγενίδη.

Κι' ἀφοῦ γῆμέραις κάμποσαις εἰς τὸν Μωριᾶ περάσῃς
καὶ σὰν ἀσίκης βασιληᾶς μὲ τρόπο συμβιβάσῃς
τὰς μάχας καὶ τὰς ἔριδας περίδων ἀντιθέτων,
καὶ τῶν Μοντέγων τὸν καυγὰ μετὰ τῶν Καππούλων,
θὰ ἔλθῃς στὴν πρωτεύουσαν κατευχαριστρίευσας
διὰ τὸ φονευόμενον καὶ τὸ φονεῦον γένος.

